

Книга Даниїла — номер сто сімдесят шість

Божественне одкровення та остаточне пробудження: висновки з видіння Даниїла

Jeff Pippenger
2024-04-06

У десятому розділі книги Даниїла Гавриїл виконує працю з представлення повного тлумачення книги Даниїла Божому народові останніх днів. Даниїл представляє Божий народ останніх днів; у книзі Об'явлення це — сто сорок чотири тисячі. Відтак сто сорок чотири тисячі пробуджуються, щоб усвідомити, що їх було розпорошено, як це представлено Даниїлом у дев'ятому розділі. Вони також пробуджуються до розуміння, що великим випробуванням, яким вирішується їхня вічна доля, є випробування образом звіра, яке відбувається до того, як їх буде запечатано, і до закриття часу випробування під час недільного закону в Сполучених Штатах. Вони оплакують розчарування, що постало перед ними 18 липня 2020 року, і в такому стані їм дається видіння Христа у Святому Святих, як це представлено Ісаєю в шостому розділі.

Те видіння, як це описано і в Даниїла, і в Ісаї, дає їм змогу побачити свій зіпсований стан перед Господом слави, і обидва повержені в порох. Потім Ісаєа чує запитання: кого Бог пошле до Свого народу? Ісаєа зголошується, але спершу його очищають.

Тоді сказав я: Горе мені! бо я загинув; бо я людина з нечистими устами, і живу серед народу з нечистими устами; бо очі мої бачили Царя, Господа Саваота. Тоді прилетів до мене один із серафимів, маючи в руці палаючу жарину, яку він узяв кліщами з жертovníка. І доторкнувся нею до моїх уст і сказав: Оце торкнулося твоїх уст; і знята вина твоя, і гріх твій очищений. І почув я голос Господа, який казав: Кого Я пошлю, і хто піде для нас? І сказав я: Ось я, пошли мене. Ісаєа 6:5–8.

Ісаєа був очищений вуглиною з жертovníка, а Даниїл був очищений, споглядаючи дзеркальне видіння, яке спричиняє, що той, хто споглядає, уподібнюється до образу, який він споглядає. Ісаї було сказано нести послання до народу, який, чуючи, не чує, і, бачачи, не бачить.

І сказав: Иди і скажи цьому народові: Слухайте, але не розумійте; і дивіться, але не збагніть. Зроби серце цього народу огрубілим, обтяж їхні вуха і закрий їхні очі, щоб не бачили своїми очима, не чули своїми вухами, не розуміли своїм серцем і не навернулися, та не були зцілені. Ісаєа 6:9, 10.

Ісаєа хоче дізнатися, як довго він має взаємодіяти з людьми, які розуміють і не сприймають, тому він ставить запитання: «як довго?»

Тоді я сказав: Аж доки, Господи? І Він відповів: Аж поки міста не спустіють без мешканця, і доми — без людини, і земля не стане цілковито спустошеною, і Господь не віддалить людей далеко, і посеред землі не буде великого запустіння. Ісаєа 6:11, 12.

Земля, що є предметом біблійного пророцтва в останні дні, — це Сполучені Штати, які будуть «цілковито спустошені», коли національне розорення буде спричинене національним відступництвом у вигляді недільного закону. Сорок перший вірш одинадцятого розділу книги Даниїла має свій прообраз у шістнадцятому вірші того ж розділу. У сорок першому вірші «велике залишення серед землі» ототожнюється з поваленням «багатьох». Послання Ісаї, на яке посилався Ісус, коли під час Свого перебування серед людей звертався до прискіпливих юдеїв, вказує, що коли колишній народ завіту залишають осторонь, тоді вони мають вуха й очі, що не розуміють і не сприймають. Послання Ісаї становить останній заклик до лаодикійського адвентизму, який завершується на недільному законі, де лаодикійський адвентизм буде вивергнутий з уст Господніх.

Він також увійде в славний край, і багато країн буде повалено; але ці врятуються від його руки: Едом, і Моав, і головні з синів Аммона. Даниїла 11:41.

На Ісаю та Даниїла покладено відповідальність виголосити останній заклик до Лаодикії, і під час третього доторку до Даниїла в десятому розділі він зміцнюється для виконання цього завдання.

Тоді знову прийшов і доторкнувся до мене один, подібний на вигляд до чоловіка, і зміцнив мене, і сказав: О, мужу вельми улюблений, не бійся: мир тобі; будь сильний, так, будь сильний. І коли він промовив до мене, я зміцнився і сказав: Нехай говорить мій пан, бо ти мене зміцнив. Даниїла 10:18, 19.

Даниїл був зміцнений, щоб донести вістку, яку він зрозумів, коли у десятому розділі зійшов Михаїл. Ісаї було повідомлено, що йому доведеться проголошувати вістку до недільного закону. Під час недільного закону буде утверджено останок.

Тоді сказав я: Господи, доки? І Він відповів: Доки міста не опустіють без мешканця, і доми — без людини, і земля не стане зовсім спустошеною, і Господь не віддалить людей далеко, і не буде великого запустіння посеред землі. Та все ж у ній буде десята частина, і вона повернеться, і буде з'їдена: як липа і як дуб, у яких, коли вони скидають листя, залишається пень; так святе насіння буде її пнем. Ісаїя 6:11-13.

Коли буде «велике спустошення посеред краю» (під час недільного закону), виявиться «десята частина», «сутність» якої — «святе насіння». Корінь єврейського слова, перекладеного як «десята частина», — «десятина». У Господа буде «десятина», що «повернулася» під час недільного закону.

І вся десятина із землі, чи з насіння землі, чи з плоду дерева, належить Господу; вона свята для Господа. І якщо хтось захоче викупити щось зі своєї десятини, нехай додасть до того п'яту частину. А щодо десятини від великої худоби чи від дрібної, з усього, що проходить під жезлом, десятий буде святим для Господа. Левіт 27:30–32.

"Десятина", яка "повертається", є святою для Господа, і вона є Господньою часткою.

Бо частка Господня — Його народ; Яків — жереб Його спадщини. Второзаконня 32:9.

Ті, хто повернулися перед недільним законом, — це ті, представлені Єремією, які пережили перше розчарування, яким Господь обіцяв, що якщо вони повернуться, то будуть устами Господа або Його речниками.

Знайшов я Твої слова, і з'їв їх; і Твоє слово стало для мене радістю та веселістю серця мого, бо я названий Твоїм Ім'ям, Господи, Боже Саваофе. Я не сидів у зборі насмішників і не веселився; я сидів на самоті через Твою руку, бо Ти наповнив мене обуренням. Чому мій біль вічний, а рана моя невиліковна, що не хоче загоїтися? Невже Ти будеш для мене зовсім як обманщик і як води, що висихають? Тому так говорить Господь: Якщо повернешся, то Я знову приведу тебе, і ти стоятимеш переді Мною; і якщо відділиш дорогоцінне від нікчемного, будеш Моїми устами; нехай вони повертаються до тебе, але ти не повертайся до них. І Я зроблю тебе для цього народу укріпленою мідною стіною; і вони воюватимуть проти тебе, та не подолають тебе, бо Я з тобою, щоб спасати тебе і визволити тебе, — говорить Господь. І Я визволю тебе з руки беззаконних і викуплю тебе з руки жорстоких. Єремія 15:16–21.

Остаток, або десятина, що повертається у свідченні Ісаї, мала бути з'їдена, бо їм було дано Божу звістку, а Його Слово мало бути з'їдене. Вони були тими, хто мав стати Божими устами, і, чинячи так, вони мали подавати Боже Слово, яке повинні були спожити ті, хто шукав спасіння. Єремія не сидів у «зборищі насмішників», бо, як і у випадку з Даниїлом, коли він побачив видіння, «зборище насмішників» утекло. Єремія подумав, що Бог збрехав йому, бо Божа рука допустила перше розчарування 19 квітня 1844 року в історії міллеритів і 18 липня 2020 року в останні дні. Обітниця для Єремії полягала в тому, що якщо він «повернеться», то, як і в уривку Ісаї, «десятина» «повертається».

Якщо Єремія "повертається", він належить до "десятої частини" Ісаї, яка свята і є часткою Господа, чия "substance" перебуває в них. Єврейське слово "substance" означає стовп, а бути зробленим "стовпом" — це обітниця, дана філадельфійцям.

Переможця Я зроблю стовпом у храмі Мого Бога, і він уже більше не вийде звідти; і напишу на ньому ім'я Мого Бога, і ім'я міста Мого Бога, Нового Єрусалима, що сходить з неба від Мого Бога; і напишу на ньому Моє нове ім'я. Хто має вухо, нехай слухає, що Дух говорить церквам. Об'явлення 3:12, 13.

«Стовп», тобто їхня «сутність», означає поєднання Божества і людськості, бо Христос є тим «стовпом», що підтримує храм.

Перебуваючи в цьому стані розпачу, мені наснився сон, який справив на мене глибоке враження. Мені приснилося, що я бачив храм, до якого сходилося багато людей. Лише ті, хто сховаються в тому храмі, будуть урятовані, коли час скінчиться. Усі, хто залишаться зовні, загинуть навіки. Натовпи зовні, що йшли кожен своєю дорогою, глузували й насміхалися з тих, хто входив до храму, і казали їм, що цей план порятунку — лукава омана, що насправді немає жодної небезпеки, якої слід уникати. Вони навіть хапали деяких, щоб не дати їм поспішити за мури храму.

Побоюючись, що мене висміятимуть, я вважав за краще зачекати, поки натовп розсіється, або поки я зможу увійти, непомічений ними. Але людей більшало замість меншати, і, боячись запізнитися, я поспіхом покинув свій дім і протиснувся крізь натовп. У своєму поспіху дістатися храму я не помічав і не зважав на юрбу, що мене оточувала. Увійшовши до будівлі, я побачив, що величезний храм підтримувався одним велетенським стовпом, і до нього було прив'язане ягня, усе пошматоване й закривавлене. Здавалося, всі присутні знали, що це ягня було роздерте й побите заради нас. Усі, хто входив до храму, мали стати перед ним і сповідати свої гріхи.

Просто перед Агнцем були підвищені місця, на яких сиділа група людей, що виглядала дуже щасливою. Небесне світло, здавалося, сяяло на їхніх обличчях, і вони прославляли Бога та співали пісні радісної подяки, які здавалися мов музика ангелів. Це були ті, що з'явилися перед Агнцем, визнали свої гріхи, отримали прощення і тепер з радістю очікували якоїсь радісної події.

«Навіть після входу до будівлі мене охопив страх і відчуття сорому від того, що доведеться упокоритися перед цими людьми. Але, здавалося, щось вело вперед, і повільно обходячи стовп, щоб постати обличчям до ягняти, раптом заграла сурма, храм затремтів, серед зібраних святих залунали переможні вигуки, страхітливе сяйво осяяло будівлю, а тоді все занурилося в суцільну темряву. Щасливі люди разом із сяйвом зникли, а я залишився на самоті в німому жаху ночі. Я прокинувся у муках душі й ледве міг переконати себе, що це був лише сон. Мені здавалося, що мій вирок уже було винесено, що Дух Господній покинув мене і більше ніколи не повернеться». Свідчення, том 1, 27.

"Сутність", що є в десятині, яка повертається, — це "стовп", який підтримує храм. Даниїл бачив причинне видіння Агнця, який був підвішений на стовпі, і Агнець був "стовпом". Коли Даниїл побачив те велике видіння, він перемінився в образ стовпа, і десятина Ісаї так само має в собі "сутність" (стовп), і цю сутність мають "з'їсти" всі, хто бажає увійти до храму. Ті, хто входять до храму й їдять цю сутність, — це інша Божа отара, яка відповідає на вістку про стяг, піднесений під час недільного закону, коли в краю буде велике запустіння. "Святе насіння", тобто сутність Ісаї, — це Агнець, заколений від закладин світу.

Десята частина, яка повернеться, буде визволена з руки нечестивих, коли під час недільного закону розділення Філадельфії та Лаодикії буде закріплено навіки, і тоді багато хто буде повалений. Повалених ототожнюють із нечестивими, які не розуміють. Вони також будуть визволені з руки жорстокого, бо не приймуть знак звіра.

Так говорить Господь Бог: Я також покладу край багатолюддю Єгипту рукою Навуходносора, царя Вавилону. Він і його народ із ним, страшні поміж народами, будуть приведені, щоб знищити країну; і вони оголять свої мечі проти Єгипту та наповнять країну полеглими. І висушу ріки, і продам країну в руки беззаконників; і спустошу країну та все, що в ній, руками чужинців. Я, Господь, це сказав. Ісаї 30:10-12.

«Лютий із народів» — це армія-посередник царя півночі. Прапор, що підіймається за недільного закону, визволяють із руки нерозумних, або нечестивих, дів, а також визволяють

із руки лютого з народів. Питання, яке ми тут розглядаємо, полягає в тому, що Ісая, і Даниїл, і Єремія, і Єзекїїль, і Іван — усі вони використовуються для того, щоб представляти воскресіння та наділення силою ста сорока чотирьох тисяч, які повертаються після розчарування 18 липня 2020 року. В останньому видінні Даниїла, видінні, даному при річці Хіддекель, Даниїлові дано зрозуміти як внутрішні, так і зовнішні видіння Божого пророчого Слова, і він зміцнюється, щоб звіщати цю вістку.

Звістка про внутрішнє і зовнішнє поєднується з пророчим визначенням голови, або «фортеці», у десятому вірші, яке ототожнює війну в Україні, що нині ведеться Путіним. Цей ключ до ототожнення голови має внутрішнє і зовнішнє застосування, а початок тієї війни позначає період, коли обидві голови стають предметом пророцтва. Фортеця, або голова, як Росія, ототожнює другу опосередковану війну, що веде до третьої опосередкованої війни, яка позначає початок Третьої світової війни, як це прообразно показано битвою при Панії в п'ятнадцятому вірші.

Шістнадцятий вірш — це недільний закон, і тому з 2014 року, коли розпочалася війна в Україні, як це показано у віршах 11 і 12, до недільного закону здійснюється завершальна праця, пов'язана із запечатанням Божого народу. Тлумачення Гавриїла в одинадцятому розділі книги Даниїла є посланням, яке освячує або запечатує Божий народ. Упустити цей факт — означає упустити все. Пророцтво, яке розпечатується, яке в книзі Об'явлення назване Об'явленням Ісуса Христа і яке книга Об'явлення визначає як таке, що розпечатується безпосередньо перед закриттям випробувального часу, є конкретним уривком з книги Даниїла.

І він каже мені: Не запечатууй слів пророцтва цієї книги, бо час близький. Неправедний нехай і далі чинить неправду; і нечистий нехай і далі скверниться; і праведний нехай і далі чинить праведність; і святий нехай і далі освячується. Об'явлення 22:10–11.

В останні дні є визначений час, коли останнє пророцтво розпечатано, бо вірш каже: «час близький». Саме цей вислів, що міститься в останньому розділі Об'явлення, знаходимо також і в першому розділі.

Об'явлення Ісуса Христа, яке дав Йому Бог, щоб показати Своїм рабам те, що має незабаром статися; і, пославши Свого ангела, Він сповістив це Своєму рабові Іванові, який засвідчив Слово Боже і свідчення Ісуса Христа, і все, що він бачив. Блаженний, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва та зберігають написане в ньому, бо час близький. Об'явлення 1:1–3.

Двісті двадцять, а отже двадцять два, є символами поєднання Божественності з людяністю, і завершальна праця третього ангела, якою є запечатування ста сорока чотирьох тисяч, звершується в пророчому контексті притчі про десять дів. Мудрі діви останніх днів зазнали свого першого розчарування 18 липня 2020 року, і вони були розсіяні, мов мертві кістки, на вулиці з Об'явлення, розділ одинадцятий, аж до липня 2023 року, через двадцять два роки після того, як у 2001 році розпочався процес запечатування. «Час тоді був близький», і Господь тоді підняв «голос у пустелі», який одержав вістку від Гавриїла, а той — від

Христа, Який одержав її від Отця.

Тоді голос почав надсилати послання церквам, і його було надіслано в електронній формі, у якій його можна читати та/або слухати, наразі понад шістдесятма мовами. Частина пророцтва, з якої знято печатку, тобто це послання, міститься у книзі Даниїла.

«Книга, яка була запечатана, — це не Об'явлення, а та частина пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів. Ангел наказав: „А ти, Даниїле, заховай ці слова та запечатай книгу до часу кінця“. Даниїла 12:4.» Дії апостолів, 585.

«Частина пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів», — це сороковий вірш. Це не просто сороковий вірш, це частина сорокового вірша, яка представлена після часу кінця у 1989 році і перед недільним законом сорок першого вірша. Історія сорокового вірша, про яку не згадується в самому вірші, — це частина пророцтва, що стосується останніх днів, яка була запечатана й від липня 2023 року розпечатується для тих, хто обирає бачити й чути.

Сороковий вірш не подає жодних відомостей про історію, що настає після краху Радянського Союзу в 1989 році, аж до недільного закону сорок першого вірша, проте він забезпечує пророчу платформу, на яку мають бути покладені інші лінії пророцтва. Ті, хто не бажає бачити й чути, що методологія «лінія на лінію» є методологією пізнього дощу, не спроможні побачити приховану історію сорокового вірша, а це та історія, що є Одкровенням Ісуса Христа, яке Гавриїл прийшов витлумачити Іванові та Даниїлові.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

У Верії Павло знову розпочав своє служіння, увійшовши до юдейської синагоги, щоб проповідувати Євангеліє Христа. Він каже про них: «Вони були шляхетніші за тих у Тесалоніці, бо приймали слово з усією готовністю розуму та щодня досліджували Писання, чи так це є. Тому багато з них увірували; також і з поважних жінок, що були гречанками, і з чоловіків — немало».

Під час представлення істини ті, хто щиро бажають бути правими, будуть пробуджені до ретельного дослідження Писання. Це дасть результати, подібні до тих, що супроводжували працю апостолів у Верії. Але ті, хто проповідують істину в наші дні, зустрічають багатьох, які є протилежністю верійцям. Вони не можуть спростувати вчення, подане їм, але виявляють крайнє небажання досліджувати докази, наведені на його користь, і вважають, що навіть якщо це істина, то мало важить, чи приймуть вони її як таку, чи ні. Вони думають, що їм достатньо їхньої старої віри та звичаїв. Але Господь, Який послав Своїх посланців із звісткою для світу, притягне людей до відповідальності за те, як вони ставляться до слів Його слуг. Бог судитиме всіх згідно зі світлом, яке було їм явлене, незалежно від того, чи воно для них ясне, чи ні. Їхній обов'язок — досліджувати, як це робили верійці. Господь каже через пророка Осію: «Мій народ гине через брак знання; бо ти відкинув знання, Я також відкину тебе».

"Розум верійців не був обмежений упередженням, і вони були готові досліджувати й приймати істини, проповідані апостолами. Якби люди нашого часу наслідували приклад шляхетних верійців, щоденно досліджуючи Писання та порівнюючи звістки, принесені

їм, із тим, що там записано, то там, де сьогодні один, були б тисячі вірних Божому закону. Але багато хто, сповідуючи любов до Бога, не бажають перейти від помилки до істини й тримаються приємних байок останніх днів. Помилка засліплює розум і відводить від Бога; а істина дає світло розуму й життя душі." Нариси з життя Павла, 87, 88.